

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Processiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

nem. Ioann. Andr. ex gloss. in cap. si alium, par. questio 1.

Ad octavum, vide Tyraq. de utroque retract. titulo 1. §. 8. gloss. 7. numero 16. in fin. ubi ex Anchar. concludit affirmativè.

Ad nonum, vide eundem Tyraq. ubi supra, §. 26. gloss. 2. numero 9. & quo ad primum, vide Iler. in usib. feud. cap. de form. fidelit. §. sed quia non sufficit, n. quar. & Abb. in cap. fin. numero 10. de donat. & c. fin. de postul. & Staphil. fol. 134. n. 10.

Ad decimum, vide Innoc. in cap. cum bona, num. 2. de etat. & qual. Abb. in cap. gravem, numero 3. & 5. de pœn.

Ad Undecimum, vide Staph. de lit. gr. fol. 139. à numero 1. & infra, & Rebuff. tit. de mod. amf. benef. per totum.

Ad duodecimum, vide Abb. in cap. ad aures, nu. 3. de pœn. ubi dicit quòd sic.

Primò, hic noviter quæritur, an pelevians per annum in excommunicatione, sit ipso iure privatus beneficio, an veniat privandus per sententiam, vide brevitatis causa, & distiinguecum Adario, ad quest. 365. Cap. Tolos. pro practica.

Secundò, an unus Episcopus possit privare aliquem beneficio, quod ille habet in diœcesi aliena, verbi gratia, Episcopus Neapolitanus privat per sententiam sejum beneficiis, quæ habet, an si sejus habet beneficium Beneventi, sit privatus illo, & Episcopus Beneventanus teneatur habere ratam sententiam Episcopi Neapolitani? Respondetur, quoad primum, quòd sic; quoad secundum, quòd potest Episcopus Beneventanus revidere sententiam Episcopi Neapolitani, an benè, vel malè sit pronuntjata, vide

pleniùs Gem. cum reliquis in ca. Ordinarij, ver. sed quando, de offic. ordin. lib. 6. & potest cogere Clericos suos, ut ostendat Bullas beneficiorum, quæ ipsi obtinent in alienis Diœcesibus, per dict. cap.

PROCESSIONES.

S U M M A R I U M.

1. Quanam sint processiones solennes.
2. Qui venire ad eas cogantur, & quando.
1. Controversia ad precedentia quomodo sopienda,
4. An Regulares possint facere processiones extra claustra, sine licentia Ordinarii.
5. Ad quem pertineat ordinare processiones & quo, & quâ ducenda sive dirigenda.

AD primum, tres sunt processiones, sive Litanæ. Prima est divi Marci diei. Secunda Rogationum, cap. Rogationes, de Consec. diœc. 3. tertia, Corporis Christi, Concil. Trident. sess. 13. cap. 5. & Canon. 6. Clem. unica, de reliq. & venerat. Sanct. Concil. Moguntin. Can. 33. reperiuntur etiam aliquæ certorum processiones locorum, juxta cujuscuque Urbis, vel Oppidi solemnitates, ut Neapoli Sabato proximiori Kalendis Maii, processio sanguinis, divi Januarii Martyris, & Episcopi Beneventi. Similiter publicæ processiones dici possunt, quæ fiunt propter bonum publicum, prout in vacatione Ecclesiæ Cathedralis pro bono impetrando à Deo Pastore, Conc. Tridentin. sess. 24. capitulo 1. de reformat. ex quo majus sumitur argumentum, vacante Sede Aposto-

Apostolica, tunc enim fieri debent publicæ processiones pro obtinendo optimo, à summa bonitate Pastore Ecclesiæ universalis, propter bonum universale totius Reipublicæ Christianæ, ad quas omnes Regulares accedere debent, per *capit. in toto, & c. plus, de reg. jur. libr. 6. & capit. ubicumque, §. fin. de electio. lib. 6.* & dum Neapoli quidam Monachi hæsitassent accedere ad processionem, quæ fiebat de mense Januarii 1592. vacante Sede Apostolica per obitum Innocentii IX. & postea succedente electione Clementis VIII. moderni Pontificis maximi, fuit conclusum coram multis Prælati, ac viris doctis, me præsentate, quod tenebantur accedere, cujus sententiæ ego etiam prius eram, ob rationem dictam, aliàs potuisset Ordinarius eos compellere censuris, & pœnis Ecclesiasticis, aliisque juris opportunis remediis. Conc. Trid. *sess. 25. capit. 23. de Reg. & dixi in ver. excommunicatio de causa materiali, dub. 4.*

Ad Secundum, Con. Trid. *sess. 25. ca. 13. §. exempti*, ita disponit; exempti autem omnes tam Clerici sæculares, quàm Regulares quicumque, etiam Monachi, ad publicas processiones vocati, accedere compellantur, iis tamen exceptis, qui in strictiori clausura perpetuò vivunt, ut sunt Carthusiani, Camaldulenses, & alii, sacerdotes servientes in Ecclesiis Equitum Hierosolymitanorum etiam possunt ad hoc compelli ab Ordinario, *declar. sac. Cong. 360.* Ex verbis Conc. oriuntur quatuor dubia. Primum, quænam dicantur publicæ processiones. Secundum, an possint compelli per censu-

ras ecclesiasticas ab ipso Ordinario, ut accedant ad processiones omnes ecclesiasticas. Tertium, an debeant vocari, & sit necessaria ipsa vocatio. Quartum, inter mendicantes, qui præcedere debeant.

Ad Primum, ultra dicta *in primo §. processiones*, quæ sunt in Jubilæis publicis, & plebibus, in quibus ipsi Regulares habent Monasteria, *declar. sac. Cong. 31.* & denique publicæ processiones dicuntur, ubi adest prælatus, Conc. Provin. Neap. *cap. 38. de processionib.*

Ad Secundum, vide *in ver. excommunicatio, de causa materiali, §. 4. ver. 2.* ubi respondetur affirmativè.

Ad Tertium, *loc. cit.* Conc. dicit, quod debent vocari, & hoc rationabiliter; primò, non solum, ut si ire nollent, non excusarent, sed ad hoc, ut sciant horam, qua processio fieri debeat, vel vocari virtualiter, ut quia sciunt diem consuetum, & sic non opus est vocari actus semper. Faciunt ea quæ dicemus *in 3. p. in ver. Concilium. ubi agemus, an sit necessaria vocatio.*

Ad Quartum, Pius V. *Bulla sua 69. f. 1026.* Fratres ordinis Prædicatorum vult præcedere omnes Mendicantes, & de ordine præcedendi in processione, vide multa in Boer. *tract. de auctor. in ca. par. Fran. num. 86. & infra, vide Abb. in ca. nimis prava n. 1. de excess. prælat.* & hanc Bullam Pii V. Greg. XIII. revocavit in Bulla (de qua *inferius*) ubi disponit, quod inter Mendicantes præcedant qui sunt in possessione præcedentiæ: si verò de possessione non constet, præcedant qui prius monasterium habuerunt in

loco præcedentiæ, Canonici verò Regulares, ut digniores, præcedunt Monachos. Nav. cap. *statuimus*, 19. qu. 3. nu. 5. Bulla Pii IV. sub datum Romæ, die 18. Januarii, 1564. & hoc non solum in processibus, sed in Generalibus, & Synodalibus seu provincialibus Conciliis, omnibus actibus publicis, & privatis cum his conditionibus, videlicet dimissa superiori veste, pallio, seu cappa, in linea veste, & clericali habitu incedentes, &c. Facit *ca. quorundam*, & *ibi gl. in ver. Prædicatorum*, & *Gemin. ibi ver. & nota ex ista glossa, de elect. lib. 6.*

Ad Tertium principale, sac. Conc. loc. cit. dat remedium Ordinatio componendi controversias, & tumultus incidentes in dictis processibus, & Greg. XIII. *Bul. sua* 86. f. 1323. dat modum decidendi differentias Confraternitatum de præcedentiâ, ut illi qui sunt in quasi possessione præcedant omni appellatione remota, & si hoc non potest probari, illi, qui primò usi sunt sacris, cessantibus Reclamationibus. Appellationibus, Subterfugiis, & aliis hujusmodi.

Ad Quartum, extra claustra non possunt facere processiones, *ca. certum est quidem, de consecr. distinct. 1.* Ratio est, quia non habent territorium, & sic vidi practicari in omnibus Civitatibus, imò semel vidi de hoc dubitari, & fuit dictum, quod non possint sine Ordinarii licentiâ, nisi intra claustra, & ambitum suorum Monasteriorum, juxta *ca. sicut antiquitus*, 17. qu. 4. facit *gloss. in ca. conquerenti, in ver. jurisdictionem, de offi. ord.* ubi dicit, per *ca. de persona*, 2. q. 1. quod Episcopus est iudex Ordinarius, tam

Monachorum, quàm aliorum, & addo ego ex Abb. *ubi sup. num. 4.* quod in tantum eximuntur Regulares à jurisdictione Ordinarii, quatenus eis conceditur in eorum privilegiis, *ca. porro, de privil. ca. cum & plantare, eodem.* sed inspicienda sunt eorum privilegia an habeant concessionem, quod possint facere processionem extra eorum claustra absque licentiâ Ordinarii, quod non credo eos habere, cum passim videatur in processibus Rosarii, Conceptionis, & hujusmodi, Neapoli, & alibi solum illos facere eas intra claustra, & ambitum Monasteriorum, prout *suprà*, vide Conc. Chalcedon. *Can. 4.* facit *capit. de iis, & ibi gl. in ver. sui Episcopi*, 12. dist. & Rodoan. *tract. de reb. Eccles. non alien. q. 41. nu. 66.* vide *glo. in Sum. 10. q. 1. & cap. monasteria, cum similibus*, 18. q. 2. D. Ant. 3. p. *Sum. tit. 10. c. 5. §. 3.* Gabriel. *in Clem. Dudum, de sepul. Host. in Sum. tit. de offi. ord. §. sunt autem quedam*, ubi dicit, subesse Episcopo omnia Monasteria, & Ecclesias, nisi speciali exceptionis privilegio sint munita, & Ion. *in cap. cum inter, nu. 2.* dicit, Litanias esse unum de juribus Episcopalibus: si ergo est unum de juribus Episcopalibus, ergo Regulares sine Episcopi licentiâ non possunt eas processionaliter dicere, quia esset usurpare jus illud, facit quod not. Card. *in Clem. 1. nu. 1.* & *statu monac.* ubi dicit monasteria esse territorium Abbatis, non extra, Caputaq. *deci. 225. p. 2.* facit quod notat Affl. *in qu. 6. numer. 4. pralud. Constit. Regni*, quod valet consequentiâ, Baro habet territorium, ergo habet jurisdictionem. Vide Gem. *in c. 2. vers. quero Episcopus, de constit. lib. 6.*

Ad

Ad quintum, quoad primum, pertinet ad Archidiaconum, ut iacendant bini ordinatè, devotè, & honestè; Host. in *ca. officium, de offic. Archid.* per illum tex. Boer. in *tract. de ant. ma. conf. parl. Franc. n. 99.* quoad secundum, sac. Cong. *declar. 467. in meis*, censuit in hæc verba; *Ad Episcopum, cum consilio Capituli, pertinet discernere, & dicere, quò, & quà duce nda, dirigendeque sint processiones.*

PRÆDICATIO.

SUMMARIUM.

1. Ad quem pertineat prædicatio.
2. Quis prædicare possit.
3. De cuius licentia.
4. Ubi debeat audiri.
5. An peccet mortaliter prædicans in peccato mortali.
6. A quibus debeat cavere, & quas instructiones debeat habere.
7. Ad quem spectet munus eligendi prædicatorem, & ei tribuere elemosynam.
8. Quando debeat prædicari.
9. An locorum Ordinarii possint examinare prædicatores.
10. An prædicare possit eis qui est sine ordina sacro.

Ad primum, sac. Conc. *sess. 24. c. 4. de refor.* dicit esse munus Episcoporum præcipuè, ita D. Paul. *1. Timoth. c. 5. & 2. c. 4.*

Ad secundum, videatur Castro *lib. 3. c. 2. de iusta hæret. puni.* ubi concludit, quòd ex indifferenti licentia, quæ datur unicuique concionandi, ortæ sunt multa hæreses, & c. 3. duo præcipuè esse

necessaria prædicatoribus asserit, bonitatem vitæ, & doctrinam, ideo sanctè Leo X. in *Bulla sua, qua est 15. fol. 205.* excommunicat ipso facto excommunicatione Papali, & aliis pœnis, prædicantes sine licentia suorum superiorum, & Conc. *Trid. sess. 5. c. 2. §. si qua*, præcipit, nulli dari licentiam prædicandi, nisi à superioribus fuerint examinati de vita, moribus, & scientia, & approbati, quòd considerate possunt locorum Ordinarii, ut aspiciant approbationes prædicatorum an sint recentes, an veteres, veræ, an fictæ.

Ad tertium, sac. Conc. *loc. cit.* disponit, quòd si prædicant in Ecclesiis suorum ordinum stante licentia & approbatione suorum superiorum, sufficit se præsentare coram Ordinariis, & ab eis dispositionem petere (& præsentare, intellige personaliter) per gloss. in *Clement. Dudum, de sepult. in ver. presentati*: si in Ecclesiis, non suorum Ordinum, nõ sufficit petere benedictionem, sed debent habere licentiam ab ipso Ordinario, in *sess. verò 24. cap. 4. de refor.* disponit, quòd nullus tam secularis, quàm regularis possit prædicare, nec in Ecclesiis suorum Ordinum contradicente Episcopo: ergo non sufficit petere, sed obtinere licentiam ab ipsis Ordinariis, & si facerent oppositum, possent ab Ordinariis locorum excommunicari, *cap. excommunicamus, §. quia verò, gloss. in capit. quod Dei, in ver. privilegium, de statu mon. Symanc. de Cath. iustit. tit. 49. Penga Com. 40. in capit. 12. 2. part. Direct. Inquisit. Cast. loc. cit. cap. tertio circa finem*, potest etiam